

Qeyrana serokatîyê çareser dibe

Li Herema Kurdistanê qeyrana serokatîyê gihîşte xelesa dawî. Niha bala raya giştî li ser biryara PDK'ê ye. Piştî ku Îranê hefteyek berê razibûna xwe bi dirêjkirina maweya serokatîya Barzanî da xuyakirin û bi RHK'ê re peymanên sazkirina xetên neftê îmze kir, YNK û Tevgera Goran jî helwesta xwe nerm kirin.

Serokê RHK'ê Mesûd Barzanî, piştî ku rewş ber bi aloziyê ve çû hişyarî da partiyên siyasî. Barzanî got; "Di çareserîya kêşeyê de li hev bikin. Ger hûn li hev nekin wê hilbijartina pêşwext bê lidarxistin. Pêwîst bike em dikarin şeweyê hilbijartina serokatîyê jî pêşkêşî raya gel bikin." R02 - 03

Rojava di 'tampona' Tîrkiye û DYA'yê de!

Bi destpêkirina qonaxa pêvajoya serxwebûna Herêma Kurdistanê re hêz û dewletên li hember destkeftiyên kurdan derdiketin dîsa ketin nava tifaq û hevgerînekê û êdî jî ser DAIS'ê êrişî kurdan kirin da ku kurd nebin xwedî destkeftî û rêveberiya xwe. Li hêla din bi destpêkirina qeyrana siyasî ya li Sûriye'yê re kurdên Rojavayê jî dest bi parastin û rêvebirina heremên xwe kirin. R04-5

Kurdistan defakto serbixwe ye!

Pisporê Pêwendiyên Navnetewî û Gerinendeyê Giştî yê Spêda Dr. Ebdulkerîm Ahmed egeriya ku Rojava bi Herêma Kurdistanê ve bê grêdan û nefta Kurdistanê bi ser Rojava ve arasteyî Derya Spî bibe pêkan dibîne û vê yekê bi têkbirina DAIS'ê ve pêwendîdar dike. Ahmed anî ziman ku Kurdistan êdî bi avayekî defakto gihîştîye serxwebûnê. R08-9

Îran kolberên kurd dikuje!

R12

Jin mohra xwe li bazarê jî dixin

R14

Zarok

Metelokên Zarokan R13

Kırmanckî

Ziwan û roman R06-7

Welat

Mereş R10-11

Z. Gabar Çiyan

Evîn helbestê dihone... R16

Zarathustra Gabar Çıyan

Di nava helbest û helbestvanên cihanê de çavkanî an jî siûdgirtineke balkêş helbet dîrok û rabirdû ye. Lê dema ku meriv di nava helbesta cihanê de bala xwe dide helbest û helbestvanên suryaniyan ew mijar wek çavkaniya sereke derdikeve pêş. Helbestên ku ji aliyê helbestvanên suryanî ve hatine nivîsandin bi piranî ji dîroka kevnare dadirivin û ta digîhîjin Gilgamêş jî.

Helbestvanên suryanî ji destan û çîrokên bi zimanê Îsayê Meyremayê, nazikî û kura-hiya xwe distînin. Hezkirin û evîndariya ji dil tesîrê lê dike. Di evîndariyê de, nîrxê cananê herdem bilind e. Bi fermanên kitêba pîroz Încilê û exlaqê Mesîh, dilgirêdana hetanî mirinê dihênin pê. Sevdayê bilindtir dikin. Girêdana bi êkûdu xurtir dibe û tê roja me. Helbest rengê modern û bi şopên klasîk derdikeve pêşberî xwendevanên xwe.

Bi sebir in helbestavên Suryaniyan. Mîna eşqa bi naz e, helbestên wan. Wext digire, heta evîn bibe du alî, helbest rengê xwe jê bigre. Evîndariya wan bilind bibe bi wextê re, bi awirên çawan, lêvên tî û helbestvan bi dizî dibe şahidên evîndaran. Carna bi naz e canan, ne tê dîtî, ji hemêzkirin û ramûsanekê ne amade ye û helbestvan dibê pîla dilê herduwan, tercumanîyê ji hîsên wan re dike.

Bi boneya mijarê meriv berê xwe bide helbestvanê suryanî Nuri Günel di cîh de ye. Nuri Günel, bi helbestên xwe li ser evîndarî û hesreta xerîbiyê û welêtê nasîn. Di medyaya civakî de, pir tê xwendin. Günel, bi eslê xwe ji Tora Evdînê, Keferzê, gundek ji ên Midyadê ye. Piştî xwendina navîn, dibistanê bi cî dihêle û li Amedê li tesisên NATO'yê dixebite. Paşê li Ealmanya'yê biçî dibe. Bi teqawîta xwe re, jiyana Ewropa'yê bi cî dihêle û tê Amedê. Niha li wir dijî. Me xwe gihand wî û em pê re, li ser helbestên wî, eşqa kur û hesreta welêt axifin.

Çi demê nivîsîna helbestan dest pê kir? Ji kerema xwe hun dikarin qala helbesta xweyî pêşî bikin?

Navê helbesta minî pêşî "Meçhul" bû. Min di sala 1981'ê de li Ealmanya'yê nivîsibû. Bêhtir nakokiyên civakî dianî zimên. Pirsgrêkên "welatê nû" hembêz dikir. Ez

Helbestvanê suryanî Nuri Günel

Êşa evînê heta mirinê helbestê dihone...

demekê baş bi nivîsîna helbestan mijûl bûm. Paşê, giraniya xebatên min li ser muzîkê ket navbêrê. Hetanî sala 2010'an wiha domkir. Lê herdem, nivîsîn û cihê helbestê di dilê min de bû. Êdî, min fêhm kir ku, ez nema karim rê li pêşîya hîsên ku bû mîna lehiyekê, bigrim. Bi xurtî li nivîsîna helbestan vegeyriyam.

Di helbestên we de, evîndarî bi hîsên pir kur û zimanekî bilind tê zimên. Çima?

Bê evîndarî, eşqa ji dil, bêmiradî, hesret û hîsên zindî, helbest nayê rayê. Eşqa ji dil û bi dil, dikare wê hîsa bilind îfade bike.

Ev hîs û eşqa evînê ku bi mirov re diçe heta gorê, helbestê zindî dike û hilma însanî didiyê. Lewra eşq hîsek însanî ye, ew hîs, bi evîndariya ji dil xwe dide der. Dibe helbest, çîrok ji roman û filman re. Dema biçûkbûnê bi dawî bû û ciwantiyê dest pê kir, ez aşîqî dîlberekê bibûm. Bi heft dilan, dil ketimê de. Miradê me tev nebû. Çend havîn û çend çile di ser ve derbas bûn, ez nizanim. Ez zewicim û evînê jî wiha. Belê, piştî ewqas û dem û sal derbas bûn, li deverekê liqayî hev bûn. Volkana dilê min ku min, vemirî dihejmart, razayî derket. Min fêhm kir ku, jibîrkirina eşqa pêşî ne hêsan e. Em herdu ji zewicî bûn.

Adet û tore, bawerî û bêşensiyê, di nav me de, çiyayên bilind bi newalên kur lêkiribûn. Tenê peyv mabû û hîs dibû zimanê dil. Pênûsê derdê min dianî zimên. Piştî dîna wê, êdî helbest bûn sebra min.

Yarê

min xwest te jibîr bikim
xweliya ji bîranînan maye
bikim goristan
tê de bi cîh bikim
nebû
min nikarî bû
sevda te bedena min rapêçabû
dest hatibûn girêdan
di şûna te te de yara min
her roj
ji nû ve dibim qûrban...

Hilma hesretê ji helbestên we difure. Bêriya welêt, axa lê mezin bûye, mirovên li wir dijî û xweza, tev tê de cî digre. Mîna gelek helbestvanê suryaniyan, hun jî helbestên xwe di derbarê bîrkirinê, bi evînê dikemilînin. Hun dikarin qala wê hereta xwe ji me re bikin?

Belê. Mirov bi erd, cîh, çand û zimanê xwe heye, bihêz e. Piştî derketina derveyî welêt, hesreta welêt, cîh û axa ku ez lê mezin bûm, nas û dostan, mirovên wir di dilê min de bû. Bîrkirin û hesret di helbestan de dihatin zimên, lê ez bi xwe jî di nava wan peyvnan de, di helbestê de bûm. Min nema debar kir û ez li cî û welatê bav û kalên xwe zivûrim. Niha eşq sivik bûye, lê bandora wê eşqê di hemû azayên laşê min de, hêdî hêdî xwe dide der. Ez gelekî hez ji axa welatê xwe a sor û reş dikim. Tevayê însanên vî cîhî dikim. Ji bo min, ji zêr û yakudê jî bi nîrxtir in. Ev girêdan û hezkirina min hetanî mirinê jî wê bidome. Hezkirin wê tevî axa gora min bibe û bibe kulîlk, bêhna dostaniyê û hezkirinê belav bike. Reng û baweriyên welatê min, kurd, suryanî, êzdî gelek eşqê dîtine, kişandine. Di nav mecalên kêr û jiyaneke dijwar, mîna duhî îro jî, dijî. Bi derdê wan re dijî û eşqa wan di dilê xwe de hîs dikim. Ez jî niha bi wan re me, heman eşqê dikşînim. Eger bibe qismet, dewrê bê guhertin, şertên baştir werin pê, ez dixwazim roja xweşiya wan jî li nik wan bim, bi wan re bikenim, kêfê parvekim. Evîna hezkirina min, weke helbestvanekî suryanî, ev e. Sira wê, heskirin e. Girêdan e.

Di berbanga piştî şeva kor û tarî
qêrînî û axîna ji Nîmovayê bilind dibû
dikir lehî ji hêstirên dayikan
çiyayên Colemêrgê li ber xwe dibir
tevlî Zêyê Mezin dibû
çav û dilê minî bûye gol ji hêstirên xwînî
ava wê sorereş dikir...

Em helbestên we bi saya medyaya civakî dixwînin. Pir tî xwendin û belavkirin. Niyeta we û berhevkirina wan di kitêban de heye, an na?

Belê, planek minî wiha heye. Ez li ser wan kar dikim. Ez dixwazim wan di pirtûkan de bicivînim. Bêhtir bi tirkî ne. Ez dixwazim helbestên min, li Amedê, bajarê kevnare, di nav xelk û baweriyên ku jê hez dikim, bi kurdî jî bêne xwendin. Lewra ji bo wergêra wan, li benda hevkarîya dostên mîna we me...